

Zelena karta (međunarodna karta osiguranja) je međunarodna isprava (potvrda) osiguranja od autoodgovornosti. Sam obrazac predstavlja dokaz da vozilo poseduje osiguravajuće pokriće u toku njegove upotrebe u inostranstvu. Pribavlja se kod inicijalnog osiguravača i traje koliko i polisa obaveznog osiguranja.

U junu 2011. godine, potpisan je Multilateralni sporazum kojim je Srbija postala član tzv. Podсистема registrarske oznake. Potpisivanjem ovog sporazuma, koji je stupio na snagu 2012. godine, vlasnicima motornih vozila je omogućeno putuju u zemlje potpisnice bez obaveze da poseduju zelenu kartu.

Zemlje potpisnice Sporazuma su: Austrija, Bosna i Hercegovina, Bugarska, Belgija, Češka Republika, Kipar, Nemačka, Danska, Španija, Estonija, Francuska, Finska, Ujedinjeno Kraljevstvo Velike Britanije i Severne Irske (uključiv Kanalska ostrva i ostrvo Man), Grčka, Mađarska, Italija, Irska, Luksemburg, Litvanija, Letonija, Malta, Holandija, Portugalija, Poljska, Rumunija, Švedska, Slovačka, Slovenija, Hrvatska, Švajcarska (uključiv Lihtenštajn), Andora, Norveška i Island.

Na osnovu Sporazuma o međusobnom priznavanju polisa obaveznog osiguranja između Srbije i Crne Gore, zeleni karton nije neophodan.

Zelena karta je i dalje neophodna za putovanje u jednu od preostalih zemalja Sistema zelene karte koje nisu članice tzv. Multilateralnog sporazuma: Rusija, Belorusija, Ukrajina, Moldavija, Turska, Izrael, Iran, Makedonija, Albanija, Tunis i Maroko.